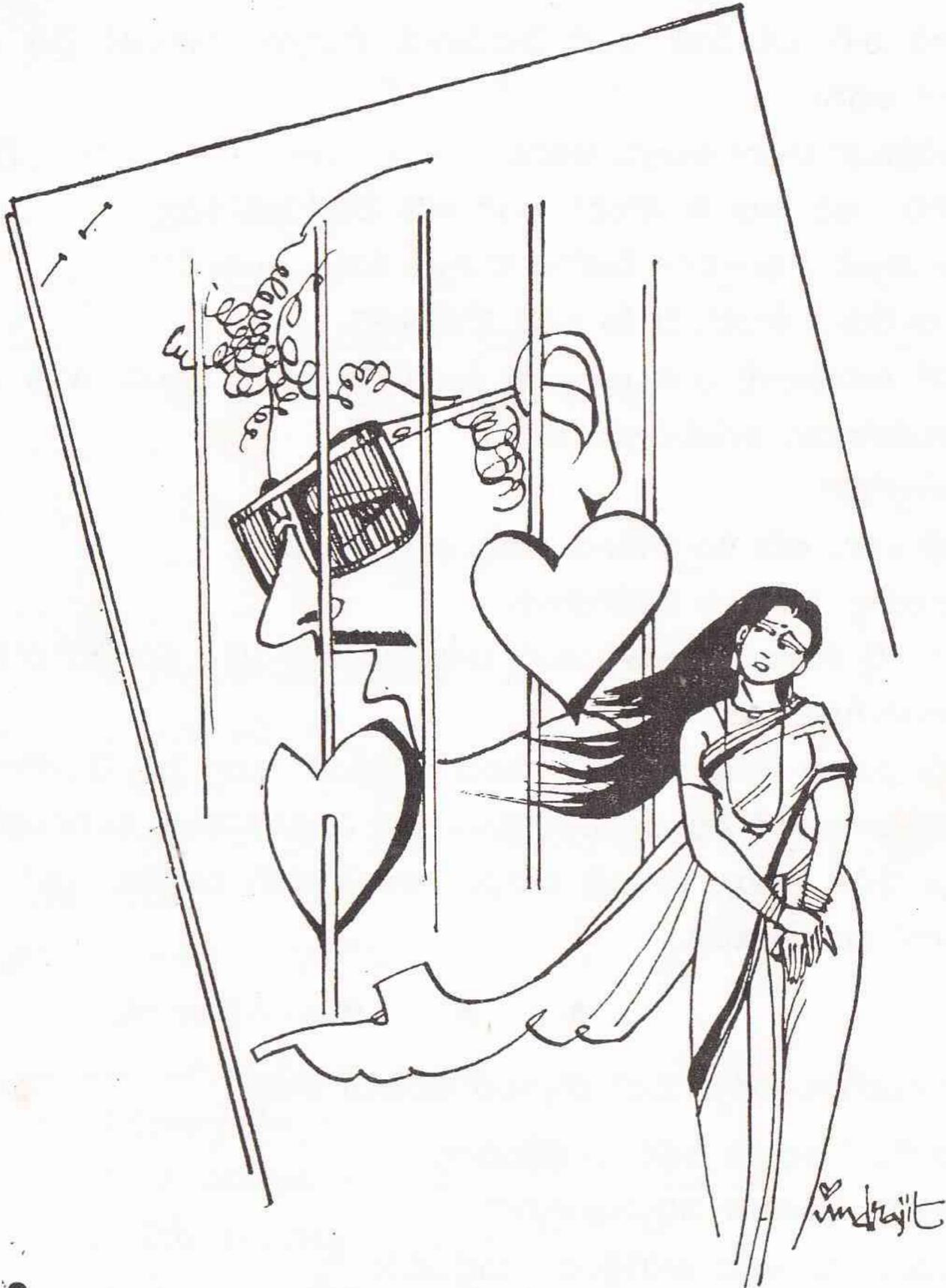

మరచిపో నేస్తమా..!

ఆంధ్రభూమి వీక్లీ... 6 మార్చి, 2003

ఓ సాంస్కృతిక సంస్థ నిర్వహిస్తున్న కల్చరల్ ప్రోగ్రాంకి హాజరైంది గీతాంజలి. ఇంకా ప్రోగ్రాం మొదలుకాలేదు. ఇంతలో... ఆమె దృష్టి హాలు లోపలికి వస్తున్న ఆ జంటపై పడింది.

వాళ్ళు అన్ని ప్రోగ్రాములకీ వచ్చారు. ఇద్దరూ అందంగా ఉంటారు. అన్యోన్యమయిన జంట కూడా అయివుంటారు తప్పకుండా. ప్రోగ్రాంకి వచ్చిన చాలామంది అతనితో మాట్లాడుతుంటారు. ఆమెకి ఇంకా ఆ అవకాశం రాలేదు. అయితే అతనెవరో, ఏం చేస్తూంటాడో, వాళ్ళకి పిల్లలెంతమందో తెలుసుకోవాలని ఆమెకి కుతూహలంగా ఉంది.

ఇంటర్వెయ్లో హాలు బయటకి వచ్చింది. అక్కడ కూల్డ్రీంక్ త్రాగుతున్న అతన్ని చూసింది. 'అదేమిటి భార్యకు ఇవ్వకుండా తనొక్కడే త్రాగుతున్నాడు?' అనుకుంది.

తను కూడా ఓ కూల్డ్రీంక్ త్రాగింది. తర్వాత పాప్కార్న్ పేకెట్ ఒకటి కొన్నది.

కాస్త అలస్యంగా కూల్డ్రీంక్ త్రాగడం పూర్తిచేసిన అతను - "పాప్కార్న్ ఓ పేకెట్..." అంటూ స్టాల్ అతనితో అన్నాడు.

"సారీ సార్! ఒకే పేకెట్ ఉంటే మేడమ్గారు కొన్నారు!" గీతాంజలి వైపు చూపిస్తూ అన్నాడు స్టాల్ అతను.

"అరేరే...!" బాధగా అన్నాడు అతను.

"పోనీ... ఇది మీరు తీసుకోండి!" అంది ఆమె పేకెట్ అతనికిస్తూ.

"థాంక్సండీ... ఫర్వాలేదు! మీకోసం కొన్నారు కదా... ఉంచండి!"

"ఫర్వాలేదు... తీసుకోండి! మీ ఆవిడ కోసమేగా!"

"భలే ఊహించారే! తనకి జలుబుగా ఉందని కూల్డ్రీంక్ వద్దంది. తనకి పాప్కార్న్ అయినా తీసుకెళ్లదామని అనుకున్నాను. సారీ..!"

"ఫర్వాలేదు!"

దాని ఖరీదు ఆమె కివ్వబోయాడు. కానీ, ఆమె వారించింది.

"థాంక్యూ..." అంటూ వెళ్లిపోయాడు.

పాప్కార్న్ తింటూ మాట్లాడుకుంటున్న వాళ్ళిద్దర్నీ చూస్తూంటే... తను ఏదో పోగొట్టుకున్న ఫీలింగ్ కలిగింది గీతాంజలికి.

ఆమె వయసు ముప్పై దాటినా... మంచి ఉద్యోగంలో ఉన్నా పెళ్ళి చేసుకోలేదు. తమ కుటుంబాలలో చాలామంది పిల్లలకు వంశపారంపర్యంగా మానసికవైకల్యం కలగడంతో - తనకు పెళ్ళై పిల్లలు పుడితే వాళ్ళు 'మెంటల్లీ రిటార్డెడ్' అయితే కలిగే మానసిక వ్యధకి భయపడి అవివాహితగానే ఉండిపోయింది.

వారంరోజుల తర్వాత మరో ప్రోగ్రాంలో కలిశారు వాళ్ళు.

"హలో..." అన్నాడు అతను పలకరింపుగా.

"హలో... ఒంటరిగా వచ్చినట్లున్నారు!"

"అవును. మా ఆవిడ ఊరికెళ్లింది... పుట్టింటికి!"

ఆమె నవ్వి, "ఎందరు పిల్లలు?" అని అడిగింది.

"ఇద్దరు! ఇద్దరూ ఆడపిల్లలే... కవలలు!"

"అయితే మీరు 'ఆడపిల్లల తండ్రి' అన్నమాట!"

"ఉన్నమాటే! నా పేరు శశాంక... ఛార్జెడ్ అకౌంటెంట్ని!"

"నా పేరు గీతాంజలి! ఎల్.ఐ.సి.లో ఆఫీసర్ని!"

ఆ ప్రోగ్రాంలో శశాంక ప్రక్కనే కూర్చుంది గీతాంజలి. ఎందుకో... తను అతని భార్య స్థానంలో కూర్చున్న భావన కలిగింది ఆమెకి. ఆ భావన ఆమెకి ఓ రకంగా సంతోషాన్ని కలిగించింది.

అతను మాత్రం ఉత్సాహంగా మాట్లాడుతూనే ఉన్నాడు. తన గురించి చెప్పాడు. ఆమె గురించి తెలుసుకున్నాడు. తన విజిటింగ్ కార్డ్ ఇచ్చాడు. ఆమె కార్డు అడిగి తీసుకున్నాడు. తనింటికి ఒకసారి రమ్మని ఆహ్వానించాడు ఆమెని.

“తప్పకుండా..! నాకు మీ అమ్మాయిల్ని చూడాలనివుంది. ఓ.కే. గుడ్ నైట్!”

“గుడ్ నైట్..!” అంటూ తన కారువైపు నడిచాడు శశాంక.

రెండురోజుల తర్వాత రాత్రి ఏడుగంటలకి ఫోన్ మ్రోగితే రిసీవర్ తీశాడు శశాంక.

“హలో... శశాంక హియర్...”

“ఊహించండి... నేనెవరో?!”

“మీరు..? సారీ... కనుక్కోలేకపోతున్నాను!”

“పోనీ, చిన్న క్లూ ఇస్తాను. మన పరిచయం ఈమధ్యనే జరిగింది.”

“గీతాంజలిగారా?”

“కరెక్ట్... ఏం చేస్తున్నారు”

“ఏం చేయాలా... అని ఆలోచిస్తున్నాను!”

“కాపీ డైలాగు ఇది!”

“కాదు. టీ త్రాగుతూ చెప్పిన డైలాగ్!”

అటుప్రక్క నుంచి ఆమె నవ్వు వినిపించింది.

“మీ ఆవిడ ఊరి నుంచి వచ్చారా?”

“ఇంకో వారంరోజుల దాకా రాదు. చాలాకాలం తర్వాత పుట్టింటికి వెళ్లింది తను!”

“వంట మీరేనా?”

“అది మా ఇంటా, వంటా లేదు!”

“పోనీ... మా ఇంటికి రండి!”

“ఫర్వాలేదు. మా అమ్మాయిలు అద్భుతంగా వంట చేస్తారు!”

“అంత పెద్దవాళ్ళా వాళ్ళు?”

“పదవ తరగతి చదువుతున్నారు కనుక- పెద్దవాళ్ళ క్రిందే లెట్టు!”

“వెరీ గుడ్. మీరు ఆడువారా? పాడువారా?”

“ఆడుతూ, పాడుతూ ఉంటాను!”

“నా ఉద్దేశం... మీ హోబీస్ ఏమిటి అని!”

“క్రికెట్ ఆడతాను, సంగీతం వింటాను. సాహిత్యం చదువుతాను, వ్యాయామం చేస్తాను.

భగవంతుడు అవకాశం ఇచ్చినప్పుడు పదిమందికి సహాయపడుతుంటాను.”

“చాలా మంచి హోబీస్ మీవి! మీ అమ్మాయిలకి సంగీతం నేర్పించారా?”

“వాళ్ళు వీణ ధరించిన సరస్వతి అవుతారని ఆశించాను. కానీ, పుస్తకం ధరించిన సరస్వతి అయ్యారు!”

“మంచిదేగా... మీరు అదృష్టవంతులు!”

“థాంక్స్... మరి, మీ హాబీస్ ఏమిటి?”

“ఇలా ఫోన్ చేసి మీ బుర్ర తింటూండటం! ఈరోజుకి ఇక చాలు. ఉంటానండీ గుడ్నైట్!”

“గుడ్నైట్!”

కొద్దిరోజుల్లోనే గీతాంజలి - శశాంక ఫ్యామిలీతో బాగా కలిసిపోయింది.

తన ఇన్కంటాక్స్ రిటర్న్ ఫైల్ చేయడంలో శశాంక సహాయం పొందింది. ఆ విషయంగా ఆమె అతని ఆఫీసుకి పలుసార్లు రావడంతో వాళ్ళిద్దరి మధ్యా చనువు పెరిగింది.

ఒకరోజు ఆఫీసులో పని చేసుకుంటున్న శశాంక ఎదురుగా వచ్చి నిలబడింది గీతాంజలి.

తలెత్తి చూసిన శశాంక ఆశ్చర్యపోతూ- “రండి... కూర్చోండి!” అన్నాడు.

కుర్చీలో కూర్చుంటూ- “ఏమ్ ఐ డిస్టర్బింగ్ యూ..?” అంది.

“అవును..! ఇటీజ్ ఏ స్వీట్ డిస్టర్బెన్స్!”

“మీరు చాలా బాగా మాట్లాడతారు!”

“నాకున్న ఏకైక అస్సెట్ అదే!”

“అదేమిటండీ అలా అంటారు? అందమైన భార్యాపిల్లలు, మంచి ప్రాక్టీసు, ఇల్లు, కారు... ఇవన్నీ అసెట్స్ కదా! పైగా... అందంగా కూడా ఉంటారు. మీకు పెళ్ళైన విషయం తెలియని అమ్మాయిలు మిమ్మల్ని ప్రేమించే అవకాశం కూడా లేకపోలేదు.”

“ఇంకో ఏడు సంవత్సరాల్లో మా అమ్మాయిలకి పెళ్ళిచేయాలి నేను!”

“మీ వయసుని ఉత్సాహంతో దాస్తున్నారో, రంగులతో దాస్తున్నారో తెలియదుగానీ- అంత వయసున్నట్టు కనబడరు.”

“మీ వయసెంతో చెప్పండి..!”

“మగవాడి జీతం, ఆడదాని వయసు అడగరాదు!”

“అది ఆడవాళ్ళు ఉద్యోగాలు చేయని రోజుల్లో అన్నమాట!”

“నా వయసు పదహారు!”

“ఇరవై ఏళ్ల క్రిందట చెప్పిన నెంబరే ఇప్పుడూ చెప్తున్నారు!”

“ఒక్కోసారి ఒక్కోమాట మాట్లాడటం నాకు అలవాటు లేదు!”

“ఇది మాత్రం కాపీ డైలాగే..!”

“సరే... నా అసలు వయసు ముప్పై రెండు!”

“మీరు పెళ్ళైందుకు చేసుకోలేదు?” సీరియస్ గా చూస్తూ అడిగాడు.

“మీలాంటి మగాడు దొరక్క!”

“అంటే... పెళ్ళైన మగాడా?”

“ఛ ఛ! మీ అంత మంచివాడు, అందగాడు దొరక్క!”

“మీలో ప్రయత్న లోపం ఉంది. ప్రపంచంలో నాకంటే అందమైనవాళ్ళు, మంచివాళ్ళు లక్షల మంది ఉన్నారు!”

“పోనీలెండి. ‘బెటర్ లేట్ దేన్ నెవర్’ అన్నారు!”

“అంటే... ఇప్పుడు దొరికాడా?”

“అనేకదా అర్థం?”

“ఎవరో ఆ అదృష్టవంతుడు?”

“సమయమొచ్చినప్పుడు చెబుతాను. నాకు ఆఫీసుకి టైమౌతూంది... బై!”

“ఇంతకీ... ఇప్పుడెందుకొచ్చారో చెప్పలేదు?!”

“మిమ్మల్ని చూడాలనిపించింది. వచ్చాను... చూశాను... వెళ్తున్నాను... బై!” అంటూ వెళ్లిపోయింది.

తను విన్నది కలా, నిజమా అని ఆలోచిస్తూ ఉండిపోయాడు శశాంక.

రాత్రి పది గంటలకి గీతాంజలి ఇంట్లో ఫోన్ మ్రోగింది.

“హలో శశాంకగారూ..!”

“అరె... ఎలా గుర్తుపట్టారు అంత త్వరగా?”

“స్పందించే వ్యక్తిని స్పందన ఉన్నవ్యక్తి వెంటనే గుర్తుపడుతుంది! ఎనీ వే- థాంక్స్ ఎలాటి!”

“థాంక్స్ ఎందుకు?”

“రాత్రి పది గంటలకి, పెళ్ళై భార్యాపిల్లలున్న వ్యక్తి పరాయి ఆడదానికి ఫోన్ చేశాడంటే- అతనికి ఆ సమయంలో ఆ వ్యక్తి గుర్తొచ్చిందంటే అతని మనసులో ఓ మూల ఆ వ్యక్తి మీద అభిమానం, కన్నర్స్ ఉందనేగా! అందుకే థాంక్స్ చెప్పాను. ఇంతకీ... ఎందుకు ఫోన్ చేశారో చెప్పలేదు?!”

“ఏం లేదు. మీకో సలహా ఇద్దామని...”

“నన్ను వెంటనే పెళ్ళి చేసుకోమనేగా మీ సలహా?”

“మీకు మైండ్ రీడింగ్ కూడా వచ్చా?”

“హార్ట్ మీటర్ రీడింగ్ కూడా వచ్చు. నా ఊహ నిజమైతే మీ గుండె ఇప్పుడు నిమిషానికి నూట నలభైసార్లు కొట్టుకుంటూ ఉండి ఉంటుంది.”

“బాప్ రే... ఎంత కరెక్ట్ గా చెప్పారు..?”

“నేను పెళ్ళి చేసుకోవాలంటే మీరు ఓ పని చేసిపెట్టాలి!”

“చెప్పండి..! వరుణ్ణి వెతకనా..?”

“వరుడు సిద్ధంగానే ఉన్నాడు. మీరు అతన్ని ఒప్పిస్తే చాలు!”

“తప్పకుండా..! ఎక్కడున్నాడు అతను?” శశాంక మనసులో అలజడి!

“అతనొక ఛార్జెడ్ ఆకౌంటెంట్... పేరు శశాంక!”

శశాంక మనసు కుదుటపడింది... “ఏమిటి మీరంటున్నది?” చిరుకోపం నటించాడు.

“యస్... ఐ లవ్ యు! మీరు ఒప్పుకుంటే నన్ను పెళ్ళిచేసుకోవాలన్న మీ కోరిక తీరుతుంది. మిమ్మల్ని పెళ్ళిచేసుకోవాలన్న నా కోరికా తీరుతుంది!”

“నో... ఇటీజ్ ఇంపాజిబుల్!”

“అయితే వదిలెయ్యండి. ఇంకెప్పుడూ నా పెళ్ళిప్రస్తావన తేకండి!”

“ఓ.కె. ఇట్సాల్రైట్!” అంటూ ఫోన్ పెట్టేశాడు.

గీతాంజలి మనసులో తనున్నాడన్న విషయం శశాంకకి ఎంతో ఆనందాన్నిచ్చింది. అది తెలుసుకోవడానికే ఆమె పెళ్ళిప్రస్తావన తెచ్చాడు.

“మీరు ఎల్.ఐ.సి. పాలసీ తీసుకున్నారా?” శశాంక ఆఫీసుకొచ్చిన గీతాంజలి అడిగింది.

“మీరు ఏజెంటు కూడానా?” నవ్వుతూ అడిగాడు.

“కాదు. నా మంచిచెడ్డలు చూస్తున్న సంస్థ మంచిచెడ్డలు నేనూ చూడాలిగా..! పైగా-మాకూ ఆ బాధ్యతలు ఉన్నాయి!”

“చాలాకాలం క్రిందట ఓ పాలసీ తీసుకున్నాను. యాభైవేలకి!”

“చాలా తక్కువ! నా గుర్తుగా ఓ పాలసీ తీసుకోండి!”

“కొత్త పాలసీలేవైనా ఇంట్రడ్యూస్ చేశారా?”

“మీరు ఓసారి మా ఇంటికి వచ్చారంటే నేను వివరంగా చెప్తాను.”

“ఈరోజు సాయంత్రం రానా?”

“ఈరోజు ఏజెంట్స్ తో ఓ చిన్న మీటింగ్ ఉంది. రేపు శనివారం కదా... సాయంత్రం రండి. నేను ఫ్రీగా ఉంటాను.”

శనివారం సాయంత్రం పాలసీ గురించి మాట్లాడుకున్నాక గీతాంజలి అంది-

“మీరు ఈమధ్య నానుంచి దూరంగా ఉండాలని ప్రయత్నిస్తున్నట్లు అనిపిస్తోంది. నిజమేనా?”

“అవును!”

“ఎందుకు?”

“మమతలు పెంచుకోవడం ఇష్టంలేక..!”

“మీ భార్యాపిల్లల్లో కూడా ఇలాగే ఉంటున్నారా?”

“వాళ్ళు పూర్తిగా నా సొంతం!”

“నేను పరాయిదాన్నా?”

“పరాయివాళ్ళేగా?! రేపు మీరు వేరే ఊరికి ట్రాన్స్ ఫరై వెళ్లిపోతే నన్ను మరిచిపోతారు. ఆ మర్చిపోవడాన్ని నేను భరించలేను. కనుక ఇప్పట్నుంచే దూరమవుదామని ప్రయత్నిస్తున్నాను.”

“మీరు నన్నర్థం చేసుకున్నది ఇంతేనా?”

“కాదు. నన్నర్థం చేసుకోమని కోరుతున్నాను. మీతో అనుబంధం పెరిగిపోయి, అది ఎక్కడికి దారితీస్తుందో అని నా భయం!”

“మీలాంటి మంచివ్యక్తితో అనుబంధం ఏర్పడితే అంతకన్నా అదృష్టం ఏముంటుంది?”

“నిజంగా నాతో అనుబంధం పెంచుకోవాలనీ, నాతో స్నేహం కలకాలం ఉండాలనీ కోరుకుంటున్నారా?”

“చెప్పాగా..! అది నా అదృష్టం అని!”

“థాంక్యూ..!” అంటూ ఆమె చేతిని అందుకొని, అరచేతి వెనుక సున్నితంగా ముద్దు పెట్టాడు. ఆమె అభ్యంతరం పెట్టలేదు. తనూ మధురమైన అనుభూతికి లోనైంది.

“నేను వెళ్తాను!”

“వెళ్లి వస్తాను... అనండి. మై డోర్స్ ఆర్ ఓపెన్ టు యు ఎట్ ఎవీ టైం... ఫర్ ఎవర్!”

“థాంక్యూ! వెళ్లి వస్తాను.”

“గుడ్ నైట్!”

తన ఇంట్లోకి అడుగుపెట్టిన శశాంకని చూసి ఆశ్చర్యపోయింది గీతాంజలి.

చదువుతున్న పుస్తకం ప్రక్కనపెట్టి లేచి ఆహ్వానించింది... “వాట్ ఎ సర్ప్రైజ్! ఆడబోయిన తీర్థం ఎదురైందంటారే- అలా ఇప్పుడే మీకు ఫోన్ చేయాలనుకున్నాను. మీరే వచ్చారు!”

“ఏమిటి పని?”

“ప్రత్యేకంగా కారణం అంటూ లేదు. మీతో సంభాషణ ఓ టానిక్ లా పనిచేస్తుంది!”

“నిజంగా..?”

“నిజంగా నిజం!”

సోఫాలో అతని ప్రక్కనే వచ్చి కూర్చుంది. అతని చేయి తీసుకుని తన అరచేతుల మధ్య ఉంచుకొని- “మీకో చిన్న షాక్! నాకు హైదరాబాదు ట్రాన్స్ఫర్ అయింది. అంతగా షాకవకండి! మా హెడ్ ఆఫీసులో మా నాన్నగారి ఫ్రెండ్స్ చాలామంది ఉన్నారు. నేను ఫోన్ చేసి చెప్పగానే ఆర్డర్స్ కేన్సిల్ చేయిస్తామని అన్నారు!”

“హమ్మయ్య! నిజంగానే షాకయ్యాను. మిమ్మల్ని విడచి ఉండలేని స్థితిలో ఉన్నాను నేను!”

“అంత బాధ ఎందుకు మీకు? ఇంట్లో మీ ఆవిడుందిగా..! నేను దూరమయితేనేం?”

“మా ఇద్దరు అమ్మాయిల్లో ఓ అమ్మాయి దూరంగా ఉంటే- ‘ఇంకో అమ్మాయి ఇంట్లో ఉంది కదా...’ అని ఆ గ్యాప్ ఫీల్ కాకుండా ఉంటామా?”

“అంటే... మీ ఆవిడతో సమానంగా నన్ను ప్రేమిస్తున్నారా?”

“అవును..!”

“అది ఆమెను అన్యాయం చేసినట్లు కాదా?”

“కాదు. మన ప్రేమకు న్యాయం చేసినట్లు!”

కొంతసేపు అతన్నే చూస్తూండేపోయింది గీతాంజలి. తర్వాత- “నిజం చెప్పండి! నాతో పరిచయం అయ్యాక, అది అనుబంధంగా మారాక సీతగారితో ఇదివరకులా ఉంటున్నారా?”

“మీకెందుకా అనుమానం వచ్చింది? ఐ లవ్ హర్ వెరీమచ్...”

“ఎందుకు... ఆమె అంటే అంత ప్రేమ మీకు?”

“ఎందుకంటే... ఆమె ఒక ప్రత్యేకమైన వ్యక్తి కనుక! సహనం, సంస్కారం, దయ, ప్రేమ సమానంగా కలిగిన అపూర్వాపమైన స్త్రీ ఆమె. భర్తంటే ఎంత ప్రేమో- అంత నమ్మకం! ఒక చిన్న ఉదాహరణ చెబుతాను... నేను ఆమెని స్కూటర్ పై తీసుకునివెళ్లినా, కారులో తీసుకునివెళ్లినా- ఏనాడూ ‘కాస్త మెల్లగా నడపండి’, ‘జాగ్రత్తగా నడపండి’లాంటి సూచనలు చెయ్యదు. అదే విషయం నేనడిగితే- ‘నన్ను జాగ్రత్తగా తీసుకెళ్లాలని మీకూ ఉంటుంది. మీకు తెలిసిన బాధ్యతను నేను మళ్లీ గుర్తుచేయడం ఎందుకు?’ అంటుంది. ఆమెకు నాపై ఉన్న నమ్మకానికి ఋజువు అది!”

“నిజమే... యు ఆర్ లక్ష్మీ టు హావ్ హార్! మరి, నాతో అనుబంధం ఏర్పరచుకుని ఆమెకు అన్యాయం చేస్తున్నానని మీకు ఎప్పుడూ అనిపించలేదా?”

“నిజాయితీగా చెప్పాలంటే ప్రతీక్షణం అనిపిస్తోంది. కానీ, నేను ఎంత ప్రయత్నించినా మీకు దూరంగా ఉండలేకపోతున్నాను. అయితే నేను మీనుంచి ఏదీ వాంఛించడం లేదు... మీ ప్రేమని తప్ప! ముడిపడిన మనసు విడివడలేక పడే బాధ ఇది! ముడి ఎందుకు వేశానో తెలియదు... విప్పడం చేతకావడం లేదు. మనిద్దరిలోని భావసామీప్యత, మీ ఒంటరితనం, అతిగా స్పందించే నా హృదయం... ఈనాటి మన పరిస్థితికి కారణాలు.

అయితే... ఓ పరాయి ఆడదాని ప్రేమనీ, ఆమె నాపై చూపే ఆదరాన్నీ ఎంజాయ్ చేస్తున్నాను. ఒకవిధంగా ఇది నా స్వార్థమే! మీ ప్రేమని రుచి చూసిన నాకు- ఆ ప్రేమని దూరం చేసుకోవాలని లేదు.”

“మరి, మన సమస్యకి పరిష్కారం?”

“ఇది సమస్య కాదు... చిన్న ఇబ్బంది! మనం ముందే ఊహించినది. కోరుకున్నది కూడా! మీరు దీని గురించి మనసు పాడుచేసుకోకండి. అన్నీ సాఫీగా జరిగిపోతాయి. నేను వెళ్లి వస్తాను!”

“బై..!” అంది అతను వెళ్లిన వైపే చూస్తూ.

ఆ ఆదివారం కల్చరల్ ప్రోగ్రాంకి సీత ఒక్కతే రావడం చూసి- ఆశ్చర్యపోయింది గీతాంజలి.

“ఏరీ... మీవారు?”

“అర్జెంటు పనిమీద హైదరాబాదు వెళ్లారు!”

“పిల్లల్ని తీసుకొని రావల్సింది!”

“వాళ్ళకి ఇంట్రెస్ట్ లేదు. ఎప్పుడూ చదువులు, పరీక్షలు అంటారు!” ఇద్దరూ పక్కపక్కనే కూర్చున్నారు.

“మీవారికి మీరంటే చాలా ఇష్టం!”

“మీతో చెప్పారా..?” సిగ్గుపడుతూ అంది.

“మీకూ అంతేనా?”

“అంతేకదా! ఆయన మంచిమనసు కలవారు. అందరితో బాగా కలిసివుంటారు. పైగా నన్ను ఎంతగానో ప్రేమిస్తారు. ఏ ఆడదైనా భర్తనుంచి అంతకంటే ఏం కోరుకుంటుంది? ఆయనవల్ల తలదించుకొనే పరిస్థితి నాకింతవరకూ రాలేదు. అంత మంచిప్రవర్తన కలవారు ఆయన! నా సంతోషం కోసం, ఆనందం కోసం ఏమైనా చేస్తారు. నాకు కవలలు కనుక కాన్పు చాలా కష్టమైంది. మా వదిన వచ్చి కాన్పు అయిందని చెప్పగానే అక్కడ ఉన్న మా అమ్మానాన్నలు, అన్నయ్యలు ‘ఏ బిడ్డ?’ అని ఆత్రంగా అడిగారట. కానీ, ఆయన మాత్రం ‘సీతకెలా వుంది?’ అని ఆదుర్దాగా అడిగారట!

ఆ విషయం మా అన్నయ్యల ఇప్పటికీ గుర్తుచేసుకుంటూ- ‘సీతా మీ ఆయనకి నువ్వంటే చాలా ప్రేమ!’ అంటూంటారు.”

“యు ఆర్ వెరీ లక్వీ టు హావ్ హిమ్!”

“యస్..!”

ఆరోజు గీతాంజలి ఆఫీసుకి ఫోన్ చేసిన శశాంకకి ఆమె రిలీవై, హైదరాబాదుకి వెళ్లిపోయిందని చెప్పారు.

శశాంక ఆ వార్త తట్టుకోలేకపోయాడు. ఆఫీసులో ఉండలేక ఇంటికి బయలుదేరబోతూంటే-కొరియర్ అతను ఓ ఉత్తరం తెచ్చి ఇచ్చాడు.

గీతాంజలి రాసింది.

కవరు చించి ఉత్తరం చదవసాగాడు.

“శశాంకగారికి,

నేను ఆరోజు కల్చరల్ ప్రోగ్రామ్లో మిమ్మల్ని, సీతగారినీ చూశాక ఆవిడంటే ఎంతో అసూయ కలిగింది. ఎలాగైనా మిమ్మల్ని నా చుట్టూ త్రిప్పుకోవాలని, మీరూ మామూలు మగవారేనని నిరూపించాలని అనుకున్నాను. అందుకే మీకు ఫోన్లు చేసి, మీ అందాన్ని పొగిడి, మిమ్మల్ని నా వలలో వేసుకున్నాను. అయితే... అంతటివ్వకీ అలా బేలగా నావైపు చూస్తూ, నా చుట్టే తిరుగుతూంటే నా మనసు కలచివేసినట్లవుతోంది. ప్రేమకి ఎంత శక్తి ఉందో కూడా అర్థమైంది.

నిజానికి ఇందులో మీ తప్పు లేదు. మీరొక ప్రేమ పిపాసి! భగవంతుడు భక్తికి వశమైనట్లు-మీరు ప్రేమకి వశమౌతారు.

అయితే సరదాగా ఈ ఆట ప్రారంభించిన నేను- మీ ప్రేమకి లొంగిపోయి, మనసంతా మిమ్మల్నే నింపుకున్నాను.

గత ఆదివారం సీతగారితో మాట్లాడాక- మీపై ఆమెకున్న నమ్మకం గురించి తెలిశాక- ఇక నేను మీ మధ్యలో ఉండకూడదనుకున్నాను. రాముడు సీతతో ఉంటేనే వాళ్ళది అందమైన జంట! అందరికీ ఆదర్శనీయమైన జంట! మీరూ అలాగే ఉండాలి. ప్రేమ సర్వజన రంజకంగా ఉండాలి. ఎవరినీ బాధించకూడదు.

అందుకే నా ట్రాన్స్ఫర్ కేన్సిల్ చేసుకోకుండా మీకు దూరంగా వెళ్లిపోతున్నాను.

నా ఆబ్సెన్స్ వల్ల కలిగే గ్యాప్ మీకు కొద్దిరోజు లుండవచ్చు. తర్వాత మీరే సర్దుకుంటారు.

నా మనసులో మీ రూపం శాశ్వతంగా ఉండిపోతుంది. మీ కోరిక కూడా అదేకదా!

మీరాబాయి కృష్ణుడిని భర్తలా భావించి కొలిచింది. ఆయన భక్తి పారవశ్యంలో ఓలలాడింది.

అలా నా ప్రేమసామ్రాజ్యంలో హీరో మీరే!

నా ఊపిరి ఉన్నంతవరకూ నేను మీ ప్రియురాలినే! మీ జీవితంలో ఓ గాలితెమ్మెరలా ప్రవేశించి, అంతే నెమ్మదిగా మాయమవుతున్న...

ఎప్పటికీ మీ-

గీతాంజలి.”

